

Nedaleko Únhoště jest ves Braškov, v níž také tvrz stávala, ale na ten čas není po ní žádných známek. Ves, jež se již r. 1249 připomíná, nebyla jedním statkem, nýbrž rozdělena byla, jako všechny vesnice v kraji, mezi několik zemanův. Známe z nich r. 1285 Zdislava, r. 1318 Oldřicha a Alberta odjinud z Lukova řečené a r. 1331 Linhart, jenž si najal r. 1357 porostlinu Řisutí bor. Roku 1354 spolčili se *Ješek, Hašek a Albert z Braškova* dědinami svými v Braškově, Újezdě, Lukově a Kopanině. Hašek (vnuk Havla nějakého rodu neznámého) připomíná se také roku 1364 jako spolupatron kostela Lukovského a seděl roku 1385 na Buštěvsi. Ke konci života svého seděl na Kyšicích, kamž věno manželky své Drahny z Slavětína byl převedl. Po jeho smrti učinila vdova Drahná mnohé skutky milosrdné a žila ještě r. 1422, zdržujíc se v městě Lounech. Současně připomíná se r. 1373 *Mareš Malíkovec z Braškova*, syn Linhartův, než i později se setkáváme s nějakým *Maršem z Hospozína*, který držel v Braškově dvůr řečený Odranec někdy Ješka arcijáhna Kouřimského, a byl r. 1407 purkrabí na Budyni. *Grynvald z Braškova* vyskytuje se poprvé r. 1389, když věnoval Škonce manželce své na Kystře, Družci a Dobré, avšak r. 1392 prodal to zboží přenesl věno to na Braškov. Vyskytuje se pak r. 1396 v nějakých jednáních o Lukov a roku 1404 jako poručník sirotek Litoltových z Blažimě. Zemřel před r. 1412, manželka pak jeho prodala věno své na tvrzích Kyšicích a Braškově Janovi z Kladna. Na počátku 15. stol. zakoupil se v Braškově *Jaroslav z Nevada*, jenž se také psal z Braškova. Držel také Kounov a zemřel před r. 1418, zůstaviv dceru Kateřinu. Naposled jsme jej našli k r. 1416 v jednáních o pozůstalost Maršovu. Tento totiž (řečený Hospozín) zemřel ok. r. 1416 a zboží jeho, totiž dvůr s dvojím poplužím a úrokem ve vsi svoláno za odúmrtí královskou. Tomu odpíraly Kateřina, vdova Maršova a Kateřina synovkyně jeho, ale držitelem se stal *Beneš z Vrbna* proto, že mu byl Mareš dědictví své v dluhu zapsal. Týž Beneš pak zapsal toto zboží *Vaňkovi z Lužce*, který se také z Braškova psal a na něm r. 1434 Majdaléně z Miřetic 30 kop zapsal. Zemřel před r. 1454, kdež odúmrtí po Hospozínovi po druhé svolávána, avšak Majdaléna vdova po Vácslavovi a Kateřina a Dorota, dcery její, práva svého uhájily. Ale i s jiným vladykami Braškovskými se mezi tím setkáváme. *Jan Braškovec* zamlouval si roku 1432 pannu Elišku z Landšteina k manželství, a tak zvaný dvůr menší držel v ty časy *Drslav z Malovar*, syn Zdislavův, po jehož smrti se dostal (1438) Barboře, dceři Buštěveského a Pavlovi muži jejímu. Konečně se připomíná roku 1434 také Vítek z Braškova, který držel tu tři dvory kmecí, a ty spadly po jeho smrti na krále. K r. 1462 dovídáme se, že *Jan z Nedvídkova* prodal plat svůj na dvořích kmecích v Braškově *Mikuláši Knížkovi z Dobroňova*. Okolo roku 1485 držel již *Beneš z Kolovrat a z Libšteina* část Braškova, an si tehda odúmrtí po Bartošovi krejčím Buštěveském, totiž tři dvory kmecí, vyprosil, a v 16. století patřila již celá věc k panství Buštěhradskému. Tvrz byla již před tím zanikla, ale tvrziště Braškovské s dvorem poplužným připomíná se ještě r. 1602.

August Sedláček: Hradky, zámky a tvrze Království českého VIII, str. 275